

VECSEY ÁDÁM

CSERE JUDITTÓL BÚCSÚZUNK

Csere Judit 1950. szeptember 25-én született Szönyben.

„Olyan világban született, ahol keményen kellett dolgoznia annak, aki csak félig is rendesen akart élni. A családjában azonban alapértékek voltak a tisztesség, a segítőkészség, az egymás megbecsülése és tisztelete, mely egész életét meghatározta.”

A Képző-, és Iparművészeti Szakközépiskolában ötvös (arany- és ezüstműves) szakképesítést, ezt követően pedig a Magyar Képzőművészeti Egyetemen felsőfokú fa-, és fém restaurátori képzést szerzett.

Pályáját ötvös-, és aranyművesként kezdte az Állami Pénzverőben, majd a Fővárosi Óra-, és Ékszeripari Vállalathoz került. 1976-tól már restaurátorként dolgozott a győri Xantus János Múzeumban, 1987-től pedig a Magyar Nemzeti Múzeumban. 1994-től a Budapesti Történeti Múzeum Kiscelli Múzeumában fa-bútor és fém-ötvös restaurátori állást kapott. A múzeum Restaurátor Osztályának vezetését Bakayné Perjés Judittól vette át. Feladatát súlyos betegsége ellenére, közel 10 éven keresztül, nyugdíjba vonulásáig, a legnagyobb alázattal és odafigyeléssel látta el.

Családja, barátai, kollégái, ezekkel a gondolatokkal búcsúztatták:

„Erős akaratú, határozott volt, legtöbb tevékenységét energikusan, lelkesedéssel végezte.

Óvatos, éles eszű, aktív, eredeti gondolkodású emberként rengeteg ötlete volt. Imádta a kihívásokat. Szerette a kockázatokat, de nem viselte a mások által diktált feltételeket. Szeretett szabadon dönteni. Ha valami nem sikerült, el tudott keseredni. Ugyanakkor alkalmazkodó természetű, nagyon becsületes és nyitott volt másokkal szemben. Gyűlölte a hamisságot és a képmutatást. Amellett mindig kiállt, amit helyesnek tartott. Nyíltan és kérés nélkül mondott véleményt,

mely néha konfliktushoz vezetett. Nem kedvelte az alárendeltséget. Ügyelt arra, hogy megőrizze függetlenségét. Tetteiért mindig vállalta a felelősséget. Érzékeny volt minden kritikára. Szerette, ha a figyelem központjában van, méltóságteljeséget sugárzott. Megbízható, tisztességes, rendkívül becsületes, nagy tudású kollégát tisztelt benne mindenki. Magánéletében, szeretteivel szemben igen bőkezű és adakozó volt, mindig igyekezett velük megtalálni az összhangot.”

Szakmája és hivatása jelentette számára az életet. Szakterületén végzett munkájáért 2009-ben Móra Ferenc díjjal tüntették ki. Megkérdőjelezhetetlen tisztességgel végezte értékmegőrző és -teremtő munkáját, mellyel mély és minden bizalommal sokáig fennmaradó lenyomatot hagyott maga után.

2014 decemberében ment el közülünk.

ABSCHIED VON JUDIT CSERE

Judit Csere wurde am 25. September 1950 in Szóny geboren.

Sie hat zuerst eine Fachausbildung als Gold- und Silberschmied in der Fachmittelschule für Bildende Künste und Kunstgewerbe bekommen, dann an der Ungarischen Universität der Bildende Künste Holz- und Metallrestaurierung studiert.

Die berufliche Laufbahn begann sie als Schmied und Goldschmied in der Ungarischen Staatlichen Münzstätte. Später arbeitete sie im Hauptstädtischen Uhren- und Juwelierunternehmen. Ab 1976 war sie schon im Museum Xantus János in Győr, von 1976 im Ungarischen Nationalmuseum als Restaurator tätig. Im Jahre 1994 wurde sie im Kiscelli Museum des Historisches

Museum der Stadt Budapest als Holzmöbel- und Metallschmiedrestaurator angestellt. Als Nachfolgerin von Judit Bakayné-Perjés an der Spitze leitete sie die Restaurierungsabteilung. Sie verrichtete diese Aufgabe trotz der schweren Krankheit bis zur Pensionierung, beinahe 10 Jahre lang.

Das Leben bedeutete für sie Beruf und Arbeit.

Als Anerkennung der beruflichen Leistung wurde ihr 2009 die Auszeichnung Móra Ferenc verliehen.

Mit unumstrittener Ehrlichkeit aufbewahrte sie alte und schuf neue Werte bei ihrer Arbeit, wodurch sie tiefe Spuren auch für die Zukunft hinterließ.

Sie ist von Dezember 2014 nicht mehr unter uns.